

Erkki Nikkanen, puheenjohtaja
Pirkka- Hämeen Sotilaspoikien Perinnekilta ry

Perinteiden vaalimisen merkitys ja tärkeys ---> tulevaisuuden historiaa

Viime sodat ---> Sotaveteraanit, Lotat, Sotilaspojat, Pikkulotat. Yhteistä sotahistoriaa! Ilman historian tuntemusta meillä ei ole selvää käsitystä huomista. Miksi sotiemme historian ja perinteen vaaliminen on tärkeää jatkossakin?

Maakuntaneuvos Matti Hokkanen 5.12.2014: Meillä on itsenäinen Isänmaa, oma rikas kulttuurimme, omat Puolustusvoimat, oma äidinkieli ja sinivalkoinen Siniristolippu.

Pirkka-Hämeen Sotilaspoikien Perinnekillalla on jo pitkä historia yhdistyksenä Pirkanmaalla. Kilta on perustettu 1993. Jäseniä on noin 270, joukossa mm. sotaveteraaneja, sotilaspoikia, pikkulottia.

Perinteen vaaliminen edellyttää menneiden ja nykyisten tapahtumien dokumentointia, tosiasioiden esittämistä ja tunnetuksi tekemistä, luotettavan tiedon tarjoamista, hetkeen tarttumista - CARPE DIEM, yhteistyötä veljesjärjestöjen kanssa (VAPE, Pajarin Pojat, reserviläisjärjestöt, sotaveteraaniyhdistykset, killat, JP 27, Marskin Perinnesseura ym.).

Kunniakäynnit

Kunniakäynneillä on tärkeä merkitys perinteen vaalimisessa ja yhteisten arvojen merkityksen korostamisessa. Monilla yhdistyksillä on omat perinnepäivänsä ja -juhlansa. Niihin liittyy usein perinnejuhla, kunniakäynti sankarihaudalla/-haudoilla tai sankarimuistomerkillä, kirkkojuhla jne. Puhumattakaan valtakunnallisista merkkipäivistä kuten Kansallinen veteraanipäivä, Kaatuneitten muistopäivä, 4.6 eli Puolustusvoimien lippujuhlan päivä, Itsenäisyyspäivä, Talvisodan alkamis- ja päättymispäivät ym. Tuolloin monien eri yhdistysten jäseniä on samassa tilaisuudessa isänmaallisessa hengessä.

Tilaisuuksien dokumentointi

Dokumentointi nykytekniikalla antaa aikalaisille, tutkijoille ja tuleville sukupolville tietoa siitä, että perinteitä on vaalittu siellä ja siellä, silloin ja silloin. Yleisesti voisi perinnetyötä dokumentoida ja siten vaalia sitä etsimällä vastaukset seuraaviin seitsemään kysymykseen: mitä - missä - milloin – miksi – miten - kuka – kenelle?

Dokumentointi voi olla esim. henkilöhaastattelu, äänitystallenne, videointi, cd-levy, dvd-levy, lehtiartikkelin kirjoittaminen, historiankirjoitus, kirjan tekeminen, tieteellinen tutkimus, tutkielma, opinnäyte, nettisivukirjoitus, erilaiset tallenteet (esim. YLEN Elävä arkisto, Kansallisarkisto, jossa nykyisin sota-arkisto, Maakunta-arkistot).

Museot ja perinnehuoneet

On tärkeitä kerätä, luetteloida ja säilyttää museoon sopivia esineitä ja dokumentaatiota. Niihin liittyy aina jokin tositarina, minkä voi sijoittaa laajempaan asiakokonaisuuteen. Sotilaspojilla on perinnehuoneita esim. Punkalaitumella, Kalajoella ja Säkylässä. Mikkelin Jalkaväkimuseossa on oma osastonsa. Kuortaneen urheiluopiston paikalla oli 1938 800–1000 sotilaspojan leiri. Sotilaspoikia ovat

- suojeluskuntapojat (1920-luku, Orava-komppanioita)
- sotilaspojat, jotka ovat olleet toiminnassa mukana 1941 – 1944.

Kuvat, julisteet, tunnukset, logot, varusteet, liput, pinssit ym.

Kertovat muille, mistä yhdistyksestä, seurasta, yhteisöstä on kyse juhlien, erilaisten tapahtumien ja tilaisuuksien yhteydessä (ulkomainontaa). Painetuissa esitteissä keerotaan nasevasti po. yhdistyksen tavoitteet, päämäärät, jäsenetuisuudet ja jäseneksi liittyminen.

Em. vahvistaa yhteisöllisyyttä, yhteenkuuluvuuden tunnetta, me-henkeä, sosiaalista kanssakäymistä ja verkostoitumista.

Apuna yksittäisten jäsenten talkoohenkisyys, lahjoitukset, yritysten sponsorointi jne. Oma lukunsa on tilaisuuksien markkinointi ja ”kampanjaesineiden” myynti oman toiminnan vahvistamiseksi (vrt. Suomen Lions Liiton Punainen Sulka-kampanja).

Miten perinnetyötä voi vahvistaa ja vaalia?

Mitään selkeitä toimintakaavaa ei ole olemassa. Jokaisen yhdistyksen on mietittävä asia tykönänsä ottamalla huomioon oma historia, paikalliset olosuhteet, jäsenistö ja sen tarpeet/säännöt 2 §, yhdistyksen omat taloudelliset voimavarat, yhdistysaktiivit ja heidän motivoimisensa hyvän lopputuloksen aikaan saamiseksi.

Tärkeitä on – varsinkin yhdistyksen johtopäässä – ymmärtää avainhenkilöiden motivointi antamalla heille vastuullisia tehtäviä, vastuun jakaminen, oma esimerkki, toiminnan raportointi, sisäisen ja avoimen tiedottamisen tärkeys, Sotilaspoika-lehti, kolmella killalla oma kiltalehti, kiltatiedotteet.

Yhteenkuuluvuuden tunne – minäkin olen tärkeä!

Siinäpä haastetta yhdistysjohdolle! Kuuleminen on kaksin verroin tärkeämpää kuin jatkuvasti itse puhuminen.

Jokainen omilla taidoillaan ja kyvyillään hyödyntämään perinnetyötä, jokaiselle löytyy oma tekemisen paikka!

Ole aktiivinen ja kuulostele, miten naapuriyhdistyksessä toimitaan! Harkitse vakavasti yhteisten tilaisuuksien järjestämisestä, voit saada hyviä vinkkejä omaan toimintaasi.

Muista ryhmädynamiikan lait!

Mahdollisuus saada elinikäisiä ystävyysuhteita!

Siinä tekijä missä näkijä!

Aktiiviset jäsenet – aktiivisuus kasautuu. Monet jäsenet jäseniä useassa järjestössä.

Ongelmia:

Miten saada rekrytoitua aktiivisia jäseniä toimintaan ???!!! = henkilökohtaiset ihmissuhteet! Ei paperijäseniä !

”Porraskäytäväjärki” – ollaan kokouksessa hiljaa eikä esitetä omia mielipiteitä, käsityksiä ja ajatuksia,

mutta kokouksen jälkeen ”puhua pulputetaan” käytävällä!

Tavoite:

Saada toimintaan mukaan erilaisia ihmisiä - omine taustoineen, vahvuuksineen ja tietoineen!
Väki vähenee, sotaveteraanien keski-ikä reilut 90 vuotta, sotilaspojilla 85 vuotta.

Lopuksi

Asioista voidaan aina puhua kauniisti, mutta mistä löytyy tekijöitä! Veljeys, ystävyys!